

Nedělník Adama B. Bartoše (115) Novoroční

narodnidemokracie.cz/nedelnik-adama-b-bartose-115-novorocni

1. 1. 2023

Vážené a milé čtenářky, vážení a milí čtenáři mých nedělníků. V posledním roce se u mne rozmohl takový nešvar – nedělník jsem vám servíroval až v pondělí a někdy se stalo, že dokonce až v noci z pondělí na úterý. Spíše by se mohl jmenovat pondělník, ale беру si na nový rok předsevzetí, že ho vrátím do dne, po kterém jsem jej nazval. Dnešek je dobrou příležitostí s tím začít, protože je neděle 1. ledna a politici vám budou servírovat plno novoročních žvástů. Chci vám k nim nabídnout alternativu...

Poslední dobou jsme si zvykli, že se do každého dalšího roku díváme s ještě většími obavami, než s jakými jsme se dívali na ten předchozí. Nemyslím, že by tomu letos bylo jinak. Globalisté se snaží uspíšit svoji agendu a zatím se jim to poměrně daří. Důsledky jejich plánů a realizace jejich plánů pociťujeme na svých životech poměrně hmatatelně – a rok co rok hmatatelněji...

Jejich snahy jsou dokonce tak překotné, že každý další rok přichází jejich úder z nečekaných stran, takže i když čekáme „jen to nejhorší“, přesto jsme nakonec překvapeni, protože je nám naservírováno něco ještě mnohem horšího.

Koho by napadlo na sklonku roku 2019, že se v roce 2020 budeme bát covidu? A když to pak na jaře skutečně přišlo, ke konci roku 2020 už to nebyl covid, čeho jsme se báli, ale vládní opatření proti němu. Tehdy to byly hlavně lockdowny a nesmyslné roušky, zatímco rok 2021 byl zase ve znamení – tehdy ještě formálně nepovinného – tečkování, ve skutečnosti však ohromného tlaku na všechny, aby se nechali otečkovat dobrovolně, protože když to nepůjde po dobrém, půjde to prý po zlém. Dodnes považuji za tragédii, že většina národa se stala pokusnými králíky a ještě u toho vrněla blahem. Všichni jsme před rokem (tedy na začátku roku 2022) očekávali přitvrzení, protože se mělo začít očkovat povinně ve vybraných profesích či věkových kategoriích. Jenomže covid porazil Vladimír Vladimírovič – od chvíle, kdy začal speciální vojenskou operaci, zmizel covid a zmizelo i očkování. Ale zase přišla drahota, přišla cenzura, přišla energetická krize. V zemi dnes údajně panuje chřipková epidemie, půlka národa marodila nebo marodí, ale nikdo po nás najednou nevyžaduje nic, co před dvěma lety. Bohu díky za to, ale je tomu jedině proto, že dnes globalisté tlačí jinou agendu a v tom roce, který právě začal, budou tlačit zase jinou. A to – tato nejistota, odkud přijde další jejich úder – nám na klidu také nepřidá...

Každý z nás nyní řeší energie a víme, že je budeme řešit hlavně v roce 2022, protože teprve teď se mnohým z nás zálohy zvedly a teprve v novém roce uvidíme, jak si s tím jako jednotlivci a jako celek poradíme. Přesto si myslím, že to zdaleka nemusí být to nejhorší, co se nám může stát. Osobně se domnívám, že velké téma bude i nadále válka na Ukrajině, nebezpečí její eskalace, nebezpečí jaderného konfliktu a nebezpečí mobilizace. Vypadá to, že k tomu vše směřuje, respektive neděje se nic, co by nás od těchto hrozeb vzdalovalo, ba naopak. Právě proto, že konflikt nebyl vyřešen minulý rok, hrozí, že

se stane konfliktem dlouhodobým, vleklým – stane se opotřebovací válkou se všemi negativními důsledky, které to může mít, nebo – a to je ještě horší varianta – bude snaha ho nějak akcelarovat, což může mít následky ještě hrozivější, ještě ničivější. Válka samozřejmě může být ukončena i mírem, ale zatím není po míru poptávka. Naše vláda se naopak chová tak, jako kdyby mír byl sprosté slovo a bylo potřeba za každou cenu zmařit co nejvíce životů.

Osobně si proto přeji, aby nás nový rok nezaskočil tím, že bychom snad místo složenek museli řešit i rukování na vojnu, ztrátu svých blízkých či dokonce – jadernou výměnu mezi Západem a Ruskem.

I když všechny výše zmíněné hrozby – covidová totalita, energetická krize, válka apod. – mají co do činění s globalisty a jejich plány na nový světový řád, dá se proti nim mnohé udělat i na národní úrovni. Právě tím, že tyto plány globalistů odmítneme a budeme hájit jen a pouze zájmy národní, zájmy naše vlastní, můžeme se na národní úrovni před mnoha nebezpečími uchránit. I přes veškerou skepsi jsem přesvědčen, že existovala-li by politická vůle, můžeme se vyhnout všemu, můžeme vše vyřešit, všemu předejít, všechno zvládnout.

Problém je, že zatím není ona politická vůle a není dokonce ani – natolik zjevná – vůle lidu, aby tu vůli politickou korigovala. Bohužel nevidím, že by zde byla velká poptávka po tom, vyměnit neschopnou (všehoschopnou) vládu nebo spíše, což by bylo mnohem potřebnější, rovnou celý polistopadový režim. Vzniklo-li by takové spontánní hnutí v novém roce, bylo by to příjemné překvapení, zatím tomu ale nic nenasvědčuje. Dokonce ani prezidentské volby, které nás čekají v lednu, neskýtají v tomto smyslu žádnou velkou naději. Reálně hrozí, že Pětikoalice získá i prezidenta a spolu s ním Ústavní soud, což by znamenalo téměř orbánovské zabetonování pozic, jen s opačným znaménkem: tedy ne posílení národa a jeho svébytnosti (jako v Maďarsku), ale posílení sorošovských sil, tedy těch, kteří chtějí národu / národům co nejvíce ublížit...

I proto jsem se rozhodl v prvním kole – i přes mnohé výhrady – volit Jaroslava Baštu, i když vím, že je to risk a že budu dokonce možná, jako volič, oklamán. Ale k prezidentské volbě se vrátím příště.

Lze tedy od nového roku čekat něco dobrého? Nepochybně. Dílčí radosti, dílčí úspěchy a dílčí osobní a rodinná vítězství nás čekají nezávisle na světových událostech, nezávisle na vládě, nebo spíše, abychom byli přesnější, vládě navzdory. Dokonce i z velké části platí, že „jaké si to uděláme, takové to budeme mít“. Můžeme se připravit na krizi, abychom jí byli co možná nejméně zaskočeni. Můžeme ignorovat média a žít si vlastním životem, v jakési vnitřní emigraci a nepochybuji o tom, že v ní můžeme být šťastní. Můžeme se více zaměřit na rodinu, na koníčky, nebo třeba na práci, na byznys. Na vztahy, na přátele a podobně. A můžeme prožít docela spokojený rok 2023...

Ke skutečnému štěstí a skutečné spokojenosti však budeme mít daleko, nevyřešíme-li, co nás trápí: necháme-li u moci vládu, která nás ožebračuje, která nás žene do války, která nám bere naše svobody. Světové globalisty neporazíme, ale Hňupa vyhnat můžeme. A aby Hňup nebyl vystřídán jen o trochu jiným Hňupem, proto je potřeba při té výměně vlády vyměnit rovnou i celý ten režim, jak tu vždy opakují. Bez ohledu na to, zda se to v roce 2022 podaří, či nikoli, zdá se, že je to – z hlediska národní strategie – nutnost, která ji předurčuje, aby se stala výzvou pro nový rok. Aby se stala naším přáním pro nový rok. Aby se stala naším předsevzetím pro nový rok.

Do nového roku si proto pro vás (ale i pro sebe a své blízké) nepřeji nic jiného, než abychom bez újmy přežili všechny satanské plány globalistických kmotrů a jejich národních posluhovačů: abychom byli živi a zdraví a abychom nestrádali, aby se nám žilo dobře. Když se od materiálních věcí trochu odprostíme a začneme si všímat dříve opovrhovaných hodnot, nebude to na škodu, ba naopak, ale nemělo by to být nijak vynucené – měli bychom na to přijít sami. A neměli bychom si nechat nakukat zase opačný extrém: že když prý nebudeme nic vlastnit (na čemž se teď horečně pracuje), že prý

budeme šťastní. Myslím, že pokud to po nás někdo vyžaduje, měl by nám jít sám příkladem. A pokud se tito „mesiášové“ velkého resetu sami nevzdají svých honosných sídel, svých jachet, svého luxusu, svých bankovních kont, svého zlata a já nevím, co vše si nakradli – nepřistupujme ani my o píď na jejich návrhy. Nenechme si vzít nic z toho, co nám vzít chtějí – auta, stejky, domovy, úspory, náš životní standard, naše jistoty, naše svobody. Vzkažme jim toto: pokud toho nenecháte, budete to vy, co nebudete nic vlastnit. A my budeme šťastní...

Ale hlavně: nenechme si vzít naše životy. Proto nesmíme nikdy dopustit, aby se naše země zapojila do války na Ukrajině. Nesmíme nadále tolerovat bezpečnostní rizika, které pro nás představují zahraničně-politické kroky vlády a její diplomatická, ekonomická a vojenská podpora války. Musíme za každou cenu zabránit tomu, aby nás západní mocnosti vmanévrovaly a vmanipulovaly do přímého zapojení do bojových operací. Musíme zabránit případné mobilizaci a nasazení našich životů v této zástupné válce USA. I když to dnes málokdo – kromě nás, obyčejných lidí – chce slyšet, musíme všemi prostředky usilovat o mír. Tady nejde o nějaký pacifismus, o nějaké slabošství. Touto válkou nemůžeme nic získat, ale můžeme přijít o vše. A Hňup musí být konfrontován s tím, že my to víme, že my na tom trváme a že přes to nejede vlak...

To je mé novoroční poselství.

Národu zdar, jeho škůdcům zmar!

Adam B. Bartoš
předseda Národní demokracie

Další příspěvek